પારસી નાટક મંડળી.

ગુલ-સનોબર
નાં
ગાયનો.

મુંબઈ:
મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં છાપયું છે.

૧૮૯૨.

કીમત બે આના.

૫૪૫૯

બનામે ખુદા.

૧.

સોહે ફુલવારી પ્યારો ભંવરા બોરેં
મોરી આલી આવો થોડો કલીઆં તોરેં—સોહે.
ગુલ બુટોંકી મહક નઈ હય્યે ખીલકે નીપટ બીઆ-મોહે,
જાઉં વારી નહી પ્યારી જન્નતોંમે અય્યેસી પ્યારી
ફુલવારી ન્યારી ક્યારી ડાલી ડાલી બાલી બાલી.
ફુલવા ચકોરવા ડોરેં—સોહે.

૨.

હય્યે અનારી કીસી નારી તેરી બતીઅન મોરી
ધુંન સુન પ્યારી—હય્યે.
કહો તો જાંહાંમે કોઇભી બચા હય્યે.
શય્યોહર બીન યારી—હય્યે.
કીસને અંખીઆં લડાઈ નહી હય્યેં બાજારીસે ભલારી
ચલો ચલો અય્યેસી બતીઆં ન માનુ જલે અય્યેસી મજેદારી—

૩.

કાહે મોરે ફુંકો આગ તનમે
મોહે અય્યેસો ભાવે નહી બતીઅન મનમે—કાહે.
ચલ ચલ નાર તુઝે કયા હય્યે ડર સહેલી
બીઅરા દેત કયું અનબનમે.—કાહે.

૪.

મોરી જાંન મોરી જાંન મોરી જાંન
કોઇ ખીલતી જનીઆં ગુલશનમે કલીઆં
ફરમાંન ચલાતી.—મોરી જાંન.

૪

ઉનકો ખબર કીધરસે આઇ
ગુલ જો ખીલત રહે શાહી કરે નીસદીન
કયું સબ ફાંસો મારે ગલે બીચ ડાલત
સબ છલ જાનું કાહી નહી માંનુ માંનુ.
પ્યારી ભલા મએં પુછું શાદી બુરાઇ કયા હએ
ઇસિસે ભલાઇ કયા હએ નાંમો નીશાંન ચલે
ન ખાઓ જાંન-મોરી જાંન.

૫.

હએ આયા બાત કોઇ ભલા તુઝકો સુઝતી-હએ.
અકલ સમઝ હોગી ન્યારા હનમે હએ તુ સબસે બડા
ઢંગ હમે બતાદેરી કોઇ સબકી રહે ખ્વાહીશેં પુરી- હએ.

૬.

શાહેજાદી પીઆરી રાજાકી દુલારી કયું એ કરત ધ્યાંન
ધ્યાંન ગ્યાંન કયા હએ તોરા કહો તો જનીઆં બતીઆં
હમસે ભેદ કયા હએ જાંન-શાહેજાદી.
ઇસિકો સમઝ જાંનુ જાંનુ મએં, તુ કયા જાંને જો પએછાનુ
જાનુ મએં.
આકે પ્યારી જબહી સબહી બતાએંગે ગુલો સનોબરકા.
હાલ સુનાએંગે શાહાબી જંગીકો પાસ બોઠાએંગે.
જુઠ સુનાએંગે કએદમે જાએંગે હએ એહી મોરા ધ્યાંન-

૭.

આદમ ખાદીમ પએસેકા સારી દુન્યાંમે હએ પએસા.
ભાઇ બીરાદર નઓકર ચાકર બરતર કમતર.
દઓલત લશકર ચરચા ઘરઘર પએસેકા.-આદમ.
જોરૂ બેટી અઓર બેટા; માઇ બાવા સબ કુન્બા.
યારનાં જાનાંનાં મએખાનાં બહેલાના કુસલાનાં પએસેકા
હા હા હા-આદમ.

આશક જાંની દીલબરકા સબકા બાવા હુએ પએસા.
બીન પએસા સબ ધન્દા ફન ફનદા હુએ ગંનદા.
એ બનદા હુએ અનઘા હા હા હા—આદમ.

૮.

દીલ જાંની મોરી ખીડકીમેસે ઝટપટ મોહે બુલાએ
આ જાએ પા જાએ હીલ જાએ મીલ જાએ ખુલ જાએ
કર કર બતીઆં જીઅરા લુભાએ—દીલ જાંની.
ફર કર ધતીઆં પ્યારી પ્યારી બતીઆં
મેવે ખાતી ટટ ટટ બોસે લેતી ચટ ચટ
કીશમીશ ડારમ ખાકે ટકારમ અડડડડ અરડંમ
ખાખા બરફી માગું અશરફી બાતેં બનાએ રહું
જીઅરા લુભાએ રહું દએોલત મંગાએ રહું
ભરૂં ખીસે લે લે પએસે મોરે જીઆ આએ—દીલ જાંની

૯.

એ લેઓ એ હુએ બોહુ જંજાલી જાતા હુએ કાંહાં ભાગારે-
થુકો બીડે ચાબ ચાબકે, ખાઓ માંહાઈ દાબ દાબકે,
તેલકે પએસે લાઓ.—એ લેઓ.
એ કએસા બેઓહાર હુએ ભઇઆ.
સએો સએો બીડા પાંન ખવઇઆ.
અબહુ એક ન બાત પુછઇઆ.
ખાઓ ઉચાપત દુધ મલઇઆ.
કહુ બએગન રાંમ તુરઇઆ.
દઓ સીપહીઆ સબકે રૂપઇઆ—એલો.
કયું દેતે હો ઇજા ચારો, માર મારકે ઇસકો મારો.
અપને પએસે દાંમ દાંમલો, લાઓ રૂપઇઆ લાઓ
આજ ગુરૂજી આએંગે દેંગે, કએસે ગુરૂ હમ તુઝહીસે લેંગે.
શાંમકો આનાં, છોડ બાંહાંના, જુઠ નહી સચ માનો કહેના—

૧૦.

દમ દમ પલછીન પ્યારે મનમોહન
તકત થકત હુએ નએનાં બીન દરશન-દમ દમ.
મીલતે હો રસીઆ ઇતને દીનનમે,
તુમ બીન નીસદીન ઝુરે મોરા તનમન દમ દમ.

૧૧.

મોરી જાંન રહે તોરી જાંકી અમન-મોરી.
કયું જીકુડાહુએ પ્યારે હું મએં રૂપઇઆ.
તોહેપે વારૂ તનમન ધન-મોરી.

૧૨.

નએ જાંનપે સદમેએ આતે હુએં
મુઝે મેહેરકે મક્ર જલાતે હુએં-નએ
મેરે યારોં વોહ ભાઈ કએદી બને
ગમમે બાપભી જાંનસે જાતે હુએં-નએ.
પડી ઉન્કી રેહાઈકી ફીક્ર મુઝે
કે વોહ કએદકે રંજ ઉઠાતે હુએં-નએ.

૧૩.

યારા હમ જન્દ બજંગે દરે પએબર રાગએ,
વએરેચે સખતઈ દાગએ, ખોચે યારા ખોચે યારા
સદપારા કીઆ સંદુક તુમ્હારા તનેમાં વઇ વઇ
વઇ વઇ-યારા
દાડેરદા ગમુનાં ચેપોરતા બારદે વઇ વઇ
વઇ વઇ, રન્જુરચે મજદુરસે તોબા બેકુનમ વઇ-

૧૪.

મએં તો જાનું મીલા મુઝે રાજરે-મએં તો
દાતાને મોલાએ પએસે થએલી ભર પાએ
મીલા સીમોજર અબ અકડું આજ રે-મએં તો
બદ નસીબ વોહી દાનો દીવાને થે,

ડરકે ભાગે મેરી સુરત અઓર બોલી ન પઓછાં
ની, છુટા ગમસે મઐંતો ચઐન કરૂં અબ
અઓર ગાઉં જાઉં ભાજરે.—મઐંતો

૧૫.

કાંમ બનાયો આસા મઐં પાયો
ધુરતકે મોહે તુને મોરે દાતા પોહોંચાયો—કાંમ
ગાઉં ગુન મઐં જાઉં કુરબાં,
કરમ તુને દીખાયો ચીના નગર પાયો.
એહી ચીન્તા મન ચેતે નહી કોઇ સંગ સાથી
તુઝહીસે અબતો દેયાન લગાયો—કાંમ બનાયો.

૧૬.

મેહેરબાં મેહેરબાં જાતી જારે પરા તજના વતન ઇસ કારનાં
મેરે વો ભાઈથે કઐદમે સીધારે,
જોગી બના હું દુખ ઝેલનાં રે—પરા તજનાં.

૧૭.

ચલો મેરે મુરગા ખુલો ફીરો બોલો જરા કુકડુકુ—ચલો.
થોડાસા મીલા બાજરા થોડાસા મીલા દાનાંરે.
આધો વાત ચુનીભુસી ચલો મુરગા ખાઓ કરો
બાંગ જરા કુકડુકુ—ચલો.

૧૮.

પીઆરી દેખતો આએકે સુઝ પડત ધન હાથ,
ઉતમ સજત હએ પાહના માયા લાવત સાથ.
ધન માયા દઓલત ચીજ હએ કયા દીલજાનભી હાજીર જાનુંગા,
આરાંમ તુમ્હારે ઘર પાયા રહેનેકા અહેસાં માનુંગા.
હાં રહો તુમ સુખસે રતીઆં ચાર આજસે સીસ નીવાઉં,
જાગે જાગે કરમવાકે ભાગ મોરેરે, આઓ આઓ
આઓ આઓ સીપઇઆ પીઆરે—કરમવાકે.
રૂપ ધરત મોરે હાતન રૂપઇઆ; પઇઆં મઐં લાગું તેહારે.—

૧૯.

હાએ પુરાંની પાઘડીભી લે ગયા ખાનેકો ગાલીઆં,
કએસી પાઘડી ભાભીકી બંગડી છોટી મુન્નાંનીકી બાલીઆં-
હાએ ચાલસે લે ગયા મુજી સારી કડી હુઇ જાલીઆં
પાસ પડોસકી ચીજ ન છોડી, નીડર નીડર કરત ચોરી
મેરી છીનલી બએસા કઓડી, હાએ કલમાંકે ગલેકી તોડી
ખેચકે ખા ગયા પુરી કચઓરી, સારે કટોરે થાલીઆં-

૨૦.

જાઓ જાઓ ખાંન અબ જાઓ; ફીરકર આઓ ઢુંડકે લાઓ,
કહીં જાકે નીશાંન શએતાંનકા તુમ પાઓ-જાઓ.
હુએ અએસા બાહાદુર લુચ્ચા મુજી બચ્ચા
ચેખો તુમ સચ્ચા, જો મીલેતો ખો હુમ ચબાકે ખાએ કચ્ચા
કયું ભલા હો દેર લગાએ, હુમ ખાંન જો ઢુંડ ન લાએ
તો હારી મુછ મુડાએ,
ગએ ચાર હુમતો હાર, ગયા ભાગોદારી જાર,
નહી લાએતો હમકાર. કહો બમ્મનસે કુમ્હાર
તકરાર હુએ બેકાર અબ જાઓ લેકર આઓ-કહી જાકે.

૨૧.

પાઇ મન આસા મએં પાયા મરમ નગરા
જાઉં રે જાઉં જાઉં રે પાઉં સારી જીકી એ આસારે
હુએ શાહી આયા મંનદેરા મંનદેરા-પાઇ મન.
મહેલો જાઉં મતવબ પાઉં એ સારી બાતેં લે આઉં
ફુલોંસે ફુલોંસે ડાલીઓસે જએસે હવા લે જાવે બાસા
ફુલોરા ફુલોરા-પાઇ મન.

૨૨.

કહીં દીલ ન લગાનાં મેરે બાંકે સીપાઇ માઆં ઉલફત બદ જંજાલ હુએ
દરદર ફીરકર ઇજજત ગંવાના અઓર હોના સઓદાઇ
માલ બજાનાં પહેલે લુટાના ફેર છીનાભી વબાલ હુએ-સીપાહી.

૨૩.

બાગે જનનતમે એ શજરહી નહી,
એસે ફુલફુલ એ સમરહી નહી—બાગે.
બુલબુલેં ચહે ચાહાતી હએં ગુલપર,
યાંહાં સદઆદકા ગુજરહી નહી—બાગે.
અબ યકીં હએ કે પાઉં મતલબે દીલ,
મુઝકો ઇસ જા કીસીકા ડરહી નહી—બાગે.

૨૪.

આઇ મોહનીઆં, આઇ મોહનીઆં, સોહે પ્યારી પ્યારી,
સારી સખીઅનમે, સખીઅન સંગ દંત છુમક છુમક.
નીત લચક મચક ડોલે ગુલશાનમે—આઇ.
ફુલોંકે ગજરે ગલેમે પહેને, કજરા પ્યારે પ્યારે
નએનનમે, જોડા બસંતી હાતોંમે મએંદી
નીસદીન ડોલભરી જોબનમે, દેખોજી દેખો કહાં લાગે
ન નજરીઆ—આઇ.

૨૫.

મએં તો આતી સદા રહી ગુલશાનમે
થીઅએસી માહક નહીં ફુલનમે.
પર આજતો બાગ હએ જોબનમે,
હું પાતી ફબન નઇ સઓસનમે,
કયું ભલા, હએ એ કયા, બાત, નઇ બતા જરી—

૨૬.

કીસી છએલાસે નએના લગાએ રહીરે
લગાએ રહીરે જમાએ રહીરે—કીસી
જાવત પનઘટ મત ભંગ હો ગઇ
બેનંગ બો ગઇ મતવારી હો ગઇ
કએસા તેરા જીરી તડપા ન લાઇ પનીઆ
લા લા જલદી જલા ખુમારી જારી જા

એરી તુને પાયા કયારા મીલના આહા
કીસ્સે આયારી જી કીસપે જાન–કીસી

૨૭.

ચલરી અનારી નારી ગઇ મત મારી કયારી ચમકત કોઇ તારા
તુભી હય્યે સમ્આે દાઇ પાઇ પાઇ ન રસાઇ ચતુરાઇ ગાઇ માહાપારા
ચલ મત રટરી સટક હટ નટખટ ડોલત બોલત તારા–
દુર દુર દુર, કયું કયું અય્યે હુર, કોઇ જીન્કા ન હો સાયા,
માંન માંન માંન તુ, નહી જુઠ જાંન તુ, ઇન્સાં હય્યે નજર આયા
એહી ધુન રહે તોરે મન, બસો પીઆ નય્એનન, કરે તુહી દરશન જા
કરો કાહે મોસે અનબન, ચલો કરો દરશાન, ખુલે ભેદ બતીઅનકા

૨૮.

જાનાં નાં બસે મન બીચ સુધ બુધ સબ જાતરે
ગલે મીલતી અરમાં હાય્યે સબ્હીમત આતરે–જાનાંનાં
ચાંન્દ ભાસ પરથમીઆં આયો એ રૂપતો મનમોહન ભાવે
અય્એસે માનસી ન દેખે સજની મુખ ચંદર નીત પ્યારે
નય્એના રસ બાતરે–જાનાંનાં

૨૯.

ભલા કય્એસે મય્એં અબ જાણી
અફસોસ મુઝે હય્યે સબને જાનાં
અબ મુંહ કય્એસે છુપાણી–ભલા કય્એસે
ભાગનેસે છુટનાં નહી મુમકીન,
રાગ યાંહાં કુચ્છ લાણી–ભલા કય્એસે

૩૦.

અરી ચલચલ પરી તુ હય્યે તો મય્એં હું પરા
પરી તુ હય્યે તો મય્એં હુ પરા મેરા ઘર હય્યે ભરા
તેરા સર હય્યે છુરા કટે તેરા ગલા–અરી
લો બીબી જાંનાં તો નીકલા દીવાંનાં
સીધી ઇન્સાંન, પાગલ શય્એતાંન, કાલા મસાંન
ચુપ રહો નાંદાંન–અરી

૩૧.

આઈ બારી કુએસી ખ્વારી હએ લાચારી બડી ભારી
હુઆ ફીરતે ફીરતે આરી સુબ્હોશાંમ
કાંહાં પાણી કીધર જાણી કુએસે ઢુંડકે મએં લાણી
છાંને મએંને ગાણી ગાણી તમાંમ—આઇ બારી
માર માર કર બેજાર કરતે ચાર કરજદાર
આકે યાર બાર બાર હું લાચાર
ગઇ નંગ હું મએ દંગ નહી પએસેકા હએ ઢંગ
સરપે કરજે કા હએ સંગ હું મએં જાર—આઇબારી
ઓ બેગએરત બોઇ ઇજજત અએસે બેટે તુઝપે લઆનત
અએસી બાઇ દુધ મલાઈ, બાપકી પઘડીભી બેચ બાઈ
અબતો શાંમ હોને આઇ લું આરાંમ—આઇ બારી

૩૨.

મએં હું બએદન હકીંમ પુરફન દરબન મસકન, વાહવા વાહ
પેટકા ચુરન હું કોઇ સ્એોગન અનજન મનજન, વાહવા વાહ—
સરસાંમ બરસાંમ લકવેકે મારે, કર દીએ મએંને ચંગે સારે
તાપ હો જીઆદા પીઓ બીસાદા ખતમી બનફશા
આલુ બુખારે, પીઓ જો શરબત ખુલ ચલે રંગત
કલેજે ઠંડક પોહોંચે હજરત, વાહવા વાહ
ફોડા ફુનસી ખુરરા બાંસી અએંઠન વએંઠન, વાહવા વાહ

૩૩.

ભાઇ કયા બાત સુનાઇ શકલે પીસર ભુલા પીદર સીડો દીવાનાં
ઝુરૂ ઉસ્પે જનાબ, જો કોઇ અએસા હો બાપ લાહોલવલા થુડીથુડી
ચાહો તુમસો ગાઓ, પીદરકા નાંમ સુનાઓ, ગીદી ઉસે બનાઓ,
ઉલ્લુ ગધા કહાઓ, થુ હએ થુ હએ ભુલ જાનાં—

૩૪.

પુજન કારન મોરે ગુસઇઆં—પુજન
ફુલ ફુલવારી સીંદુર ચનદંનવા

લાએ ધરૂં સબ ત્નેરી રે જઇઆ–પુજન
બકરા મુરગવા મએં ભેટ કરત હું
દેવ દીખાવ પહું તોરે પઇઆ–પુજન

૩૫.

જરા લેરે ચલ નાંચ મેરે ગબરૂ દેવજી આએ મેરે–જરા
નાંચ નચાયા પુજા બનાઇ આંનકે જી બહેલાએ।
મએં હું થકતા, કયું હએ બકતા, ગીરા ભઇઆ દઇઆ
દઇઆ, જરા ઠોકરસે છુંમ છુંમ કર ગબરૂ દેવજી આએ મેરે–

૩૬.

હએ બડી ફીકર હર ઘડી પીદર પર પડી બડી લાચારી
ઉનહે બેટોંકા ગમ ખા ગયા કુએ હંએ આરી–હએ
અબ પીદર હમારી ખબર ન પાવે અગર તો હો દુશવારી
કહીં ઊનકે ન જીપર બને એ ગમ હએ ભારી

૩૭.

બીરહા બએરન ભઇ જંગલ ફીરત મોહે ફલકા પડી
દઈ જીઆ દુખ કએસે–બીરહા
એક તો જીઆ ન ચએન, દુજે ના સુઝત રએન,
જી ગયા નીઠુર નેક સુધ ના રહી–દઈ જીઆ
ગમોંમે હએ કએસા મોરા જીઆ હાએ કલપું
બીરહા બીથાકી મએં જારી કરૂં હું, ધરતી તપે
પએર કએસે ધરૂં બએર, અબતો તનહું મેસે
જાંન ગઈ–દઈ જીઆ

૩૮.

સંવારે સારે બીગડે કાજ મેરે રે
હાજત રવા હાં હાં હાં રે–સંવારે
જબ તુઝે જાનાં ખુદા ફીર ગમ કયુ હોરે,
કરેગા તુહી મુશકીલ આસાં મેરી–સંવારે

૩૯.

મતભંગ રંગ ક્યું મીઆં બનાએ લો;
સોચ સમઝ કર અકલ ગંવાએ લો—મતભંગ.
કહન સુનત નહીં જાન જાત હએ
અબ અપને તુમ છકો મનાએ લો,
દેઉં મએ જાન જાઉં કભી ન આગેલો
છઆદા કીડકીડકા; હાસીલ કરના કયા લે જાઓ જાઓ
બેદીરંગ બસ અધર ઉઠાએલો—મતભંગ.

૪૦.

તુમ તો દગા મુઝહીસે મેરી જાન કર ગએ.
એક આનમે લી જાંન પરેશાંન કર ગએ—તુમ તો
કબતક તપે ફુરકતસે જલુ મએં મેરે અલ્લાહ,
અઓર કબતલક ઊસ ગેસુઓ વાલેકી તકુ રાહ;
જો બનતે મસીહા થે વોહ બેજાન કર ગએ—તુમ તો.

૪૧.

આયો ન સાજન,બોલ મોરી સજની,
અબ કઓને કારન રાખુંગી જોબના સંવાર—મોરી.
બીરહા જરાવે પીઆ નાહી આવે,
ધુટ ધુટ ગઈ મએં તો હાર—મોરી સજની.

૪૨.

મત ભુલ દાંઓં મરદાંકા ગપાટે હરદમ કરતા જા
ગમ ફુબડેકા ઝઘડા છોડ ખુશીઆં તુ મનાતા જા—મત.
ભલા કીસમતમે કાંહાંથા અએસા રૂતબા ઇસરૂતબેસે-બએહું ગા.
બઝેગા ડંકા નામકા મેરે ફલહએ સબ જુઠે ગપાટોંકા.

૪૩.

મુઝે તેરા બયાંન પશેમાંન કરે
તેરે તો બાપ મેરે યાર જાંનીથે બ
પ્યારે શરમીંદા કરે હાં—મુઝે.

એક તો બુઢે હુએ હએ દુજે હમ ધુંધ ભરે
તીજે આવે રતોંધ અંધા ધુંધા કરે,–તેરે તો

૪૪.

છોડી બીબી મન પ્યારી હો યાર,
ઘર ભરી હએ દઓલત સારી હો યાર–છોડી.
બીબી ચંચલ નીત નઇ છલબલ રોજ કરે ગુલલાલે
ઇનસે ઉલઝી ઊનસે સુલઝી ચલતી હએ એ ચાલે.
એ હાલ સુન મોહે ધ્યાંન આવે, હાએ બાહાદુર કાંહાં
સાંધારે, મીલતી એ માયા તુઝકો પ્યારે;
ચલી એ હાથસે નારી હો યાર–છોડી બીબી.

૪૫.

કરો ન તુમ ગમગીન જાન શાહા
ગમ દુખ એ કરો હો કાહે,
ખુશી રહો સુખી રહો ફુલે રહો ફલે રહો
ગુમકા ધ્યાંન દીલમે જરા ન લાઓ શાહા
દીલસે ભુલાઓ શાહા–કરો ન
નેહાલ હો તુમ સદા હો જાંહાંપર સાયા
હરા ભરા ખીલતા ગુલશાન રહે તેરા–કરો.

૪૬.

નાહી નાહી પાએ રે મન રે, ચએન જીઆ તડપત
નીસદીન; રાજ જગતરાઇ કાંમ ન આઇ, દુખ ન ગવાઇ મોરી
શાહી ન સોહાઇ–નાહી
રાગકી તાંને જીઅરા જલાવે,
કુંકે તનમન મોરા એહી ગમ ખાઉં.
તાજદાર પરી જીનોકા કહાઉં
નીકસત નાહીં મોરે માથેકી બુરાઇ–નાહી નાહી.

૪૭.

બોલો ચ.પે કયું તુમ આએ, બતાદો વતન કઓને
નગર છઆ ન માને મોરા—બોલો.
કુઓન નગર ચલે કાંધરસે આએ બોલો સબી.

૪૮.

દીન દીન બીપત બદેસ ફીરમનવા, ગમ દુખ પલછીન
ઝેલત આવત ખોજ લગાવત પંથ ચલત ઇત નગરા,
જતનસો નાગ બરજની—દીન.
ચલન મંદરવા ગોંડ પુંજારી રાજા તુમરે કરમ નાંમસે
સરસોં ચલે આયું ચરનો પરસની—દીન.

૪૯.

અએસે લાખોહી નાયાબથે ગોહરવા.
કાફલા જો છુટા ચોરોને હુએ લુટા
એક એ બચા તો લાયા નજરવા—અએસે.

૫૦.

શાહોંસે છઆદા જો મેરા જાહો હશમ હુએ
આલમકા મેરે કબ્જેમે દીનારો દીરમ હુએ
મોહે સુનાકર ધ્યાન નહી ઇસીદમ
ખજાનાં પાવે અનગીનાં—મોહે
પ્યારે લાયા તુ પાસ મોરે મોતી આલા,
દુરર નહી અએસા જાંહાંમે ખુશરંગ;
કઓલ દીઆ તોરા મન ચાહે માંગ લે તું
માનુ ગુન પ્યારે તોરા દીન દીન—મોહે.

૫૧.

હાં કીનારે છલીઆ, હાત માર બતીઅન છલકીના—
તુઝકો દેતા સુલી જો કઓલો કસમ નહી.
હો લેતા, જાર ન લગે તનમનવા—છલીઆ.

પર.

જો બાતકે આદમકે આ જાતી હુએ લબપર
સર તનસે ઉતર જાએ મગર વોહ રહે હોકર
અલબત્તા તુમ તો જીનનો કે હો શાહા મુકરરર
મશહુર નામવર હો જાંહામે બડે સરવર
દાયમ રહો કાયમ અબ ઉસ અહેદો કસમપર
જાહીર કરો સબ હાલ જોરઓશન હો વોહ હમપર.

પ૩

બએર જા જલદી દેર જરા ન કરના,
કુત્તા જો બંધા, બાલોંવાલા મોતીવાલા દેખના ભાલના,
નાદાંન, જાંનના પડી જીસપે વોહ ઝુલ જરીકી, દેખ.
ભાલકે લે આનાં–જા જલદી.
હાં સાતમે સાથમે વોહુબી લાનાં રે,
બદીકાર, ગુનહાગાર, બદીમે ભરી વોહ જને શુમ;
બદઅનજાંમ નાકામ; નાંમપે પડે જીસકે તો ધુલ
બંધી હુએ, દેખ ભાલ કે લે આનાં–જા જલદી.

પ૪.

હાજીર જાંનીએ ગલા, ઓજર કયું કરૂં ભલા,
મગર હાલ નહી ખુલા, ઇનહે ગમ હુએ કયું મીલા–
મેરા જીસમ જાંન સબ્હી; આપકે બસમે અબતો હુઇ
સુનતા મન ચલા, ગમોંમે કયું હુએ મુબતીલા–

પપ

મએંને ન જાનાં જાનાં મીલકર છલ કરનાં, રંગ દેખા,
ગોરા ગોરા, અનમોલા ભોલા, મુંહ પ્યારા પ્યારા મન હરલી
ના–મએંને.
ઢંગસે નહીથી ઇસકે ખબર મોકો, નહી જાના રે,
બેહોશી પીલા મુઝે, જાવે રાત રહે સારી, બેલે મુઝસે.
અએસી બાજી, પાજી હબશીસે હો રાજી, એ સારી સારી રાત;
રહેના હુઇ એ નાદાની–મએંને.

૫૬.

કામ આયા વોહ દીન પીઆરે
નામ તો હુએવાંન બચાઈ જાન
હો લીઆ મરગુબે સુલતાની કીઆ કામ-
ઊસદમ હોતા જો ન એ સાતી,
જાતી જાન મેરી એ બેશક, ઇસીને તો કાટા
અઓર કીઆ મએંને, ઉનકા તમામ કામ-કામ.

૫૭.

દુનીઆ કે પીઆરે સુલતાન
મેરે જીકા ગયા ન બલજાન
એક જાન કયા ગર હજાર હોં
સબ નીસાર હોં જાંન-દુનયા કે.
દીલમે હુએ તેરે અરમા અબહી બાકી
હુએ જંજાલી, અપની રૂસવાઇકી સારી
મએંને દાસતાં કહેડાલી
હુએ હએરાની પરેશાની જોરો બલમે હો લાસાની તુમને તાકત
કીસકી માની કયા ઇરાની કયા તુરાની-દુનયા કે.

૫૮.

બની જાનોંસે જોરે બશર ન બહડાઇ
સીનાં જોરી કર પુરી લહારી લડાઇ-બની જાન
બના કએસા જવાનરો તએશ તુમ સુનોતો
સીગરે જીન ભગાએ જબહી જાદુ ચલાઇ,
લે બલા બુલાઈ, કીસી જતનમે હો, વોહ હુએ
બાદ હવાઈ-બની જાનોંસે

૫૯.

અબહી જાઓ ન પ્યારે મેહેમાન, મેહેમાન જાનો
જીસે મેહેરબાન વાલા શાન જરા દીલમે ગુમાન
નહીં લાનાં, હુઆ સુલતાન મુઝે જો ફરમાન

શખુ જાનસે કુરબાન હો હરઆન એ મેહેમાન
જાનો જીસે ફરમાન મએંને માનાં–અબહી

૯૦.

કએસે એ મએં પીસુંગી, બાંઝડેકી ભટકી સારી–
બાવીનદ નીઠુર દઈ મારા, કએસે મએં નીભાઊંગી
મોરી નાજુક નાજુક બઇઆરે–કએસે.

૯૧.

સઇઆં બન ગએ કુતવાલ, અબતો ખેલો હોલીઆં
જલદી પીસ જા ઊઠાએ, મોસે પીસો ન જાએ,
અબતો મંગકે લો રૂપઇઆ ભર ભર કે ઝોલીઆં–
ગઇ નેસતી હમારી; તુઝે લે દું લાલ સારી
અબતો મંગવા મંગવા પહેનું રંગા રંગકી ચોલીઆં–

૯૨.

હાએરી અગન ઉઠી હારા જી;
મએં અએસા છલબલ ન જાનેથી–હાએરી
પહલ લગન જો કહી પરી ગાન ગીન, કાટીત ઘડી સો સજની
કરમ લીખ્ખા સજની બદજુબુની તાપ
અકાસને દીની, લો અસીસ સબ જી સદા ગુજરો
તુમ સુનદર હાંસતી બોલતી–હાએરી

૯૩.

મોહનીઆં કાહે રોવેરે, બેકલથી જીસ ગુલબીન
બુલબુલ, વો આયા પ્યારી–મોહનીઆં
જાંન જલાતી કયું હો સતાતી, જાવે મોરા જી,
બાળમેં ડાલી દીલ લગી-વાલી શક નલા જરી–

૯૪.

આએ આએ લો વો આએ જીનકી રાહ તક તે રાત દીન,
કલ નહી થી જીન બીન, કાટે તારે ગીન ગીન–આએ
ગુફતગુ કરતી હએ કયા, શક નહી ઇસમે જરા;

આરજુકા ફુલ ખીલા, મુદ્દઆ ઉકા મીલા આજ વો
પ્યારા મીલા, મસ્તાની દીવાની
કહેવાની ગીલ્પાની ચલ સીડન ન બન-
નાઉ વો દીવાનાં, આયા યાં, આજતો,
ભાગ રે, જાગે વા,-મસ્તાની

૬૫.

સુનો લો ભલા સુનો લો, હમરો ગોહર દુર અફશાની-સુનો લો
સંરવરા સુનો જરારે, પ્યારે બનો મોરે જાની,
બનુંગી બીબી તેરી, દીલબર મેરા હોગા જાની,
સવાલકા હમરે જવાબ હો, હુશીઆર હોવે
જાંની શામી-સુનો લો.

૬૬.

ઝટપટ બાંધકે લે આઓ, બેઇમાન શએતાન,
કબતક ફીરે બચા, અબ મીલા પતા અબ-ઝટપટ.
ઇસદમ આઇ કજા છુપા બહોત,- કબતક.

૬૭.

લાખોં શાહોંકો ઇસકા સઓદા થા,
આ આ મુલ્કોંસે કહેતે હાલ ઇસકા,
રાજ લુટા કર આએ, જાંન ગંવાં કર આએ,
આનકે હારે સબ ગએ મારે, યુંહી સીધારે હુએ-
ઇસને જો બુલવાયા હુએ કાંહાં જા ઉસે.
જા ઉસે ભા, અએર હો મઓલા, હુએ એહી ખડકા,
ભેદ ખુલેગા, દેખીએ હો કયા, ઇસકા નતીજા, ઇસકો
એ અએસા, ગુસ્સા કયું આયા-લાખોં.

૬૮.

પરી ઉનકા શાહા સનોબર બડા નાંમી હુએ જગમે,
શા સનોબર ગુલપર આશક ભસ ઇશ્ક રગ રગમે.
મુજરીમ હુએ એ બડા થે ઇશ્કે હબશી ચાર ભાઇ,

સાફ કહું તો બાત બુરી હુએ ચારોંકી શાંમત આઇ.
બીબી શાહેકી ઈનસે ઊલઝી કાલા મુંહ કરવાયા,
તીનતો શાહેને માર લીએ વંહી ભાગ ઈધર એ આયા.
તીરીઆ લરછનકા એ ગુર થા પોલ દીઆ લગભગમે.

૬૯.

પ્યારે તોરા સંગ નીભાઉંગી, પ્રાંન તન મન જાની
બનાઉંગી—પ્યારે.
જીતે તુમ બાજી મએં હારી રે
જાંનો જીસે હુકુમ બજાઉંગી—પ્યારે.

૭૦.

ચમની ચમકત કીસકે તુ ગુલેરાઆના
બતાઓ જીમે સંદેહ નહી લાનાં—
દરશન પાવે કહો સુનોજી મીઆંજી
રહેવે કીસ બસ્તીકી જમી સુન સુનાજી—

૭૧.

શાહારે દુખભરીઆ જીકા હાલ સુનાને
જબસે છોડે ચારો ભઈઆ, કએસી હુએ
એકલીઆ—જીકા હાલ.
કએદ જો ચારોં હુએ સુલતાંકી,
બેગ છુડા વોહ ભઈઆ જીકા હાલ સુનાવે—શાહારે.

૭૨.

ખબરીઆં સુનાવણુ જાઓરે—ખબરીઆં
પરછમ બાસીરે, ચારોં શાહાજાદે રે,
બોલો વજીર છુડાવન જાઓરે—ખબરીઆં.

૭૩.

આજ ભયો મીલનવા નીસદીન જીયા તરસેરે,
હમરા જીઅરા ખુસલ ભયો મગન મગન હોરે—
મનમે પીત હુએ આવત મોહે ગરવા લાગો મોરે,
દઓલત પાઇ રૂતબે મીલે ભલેરે કરમ તોરે—આજ.

૭૪.

અએન હુએ અજબ મીઆંજી આસીસ દે હુએ
કરેં હુએં જી ખુશી રાત દીન અજબ-મીઆંજી
ગાએ બએલ અઓર બડી ભેસીયાં
દેત હુએ સારે કામ મુરગી બકરી ચુંએ,
છછુંદર સારે કરેં. આરાંમ-મીઆંજી.

૭૫.

હમ સબ હીલ મીલ મંગળ ગાએં
ગાએરેં હમારી પુરી મુરાદ ભઇ-હમ.
કએસે આન મીલે, થોડે દીનમે, નીકી લાગે
ખુદાઇ પીઆરી દરશાનમે, હમરે કારન રેહેમ કીઆ
સબ યાર દીઆ હુશીઆર કીઆ, હર દીન ગીન ગીન
નીસદીન પલ છીન સુન સુન સુખ તન પાએરૂમ.

તમામ શુદ.
